

Главным результатом данной работы является модель разработки Парадигмы экономики. Созданная модель носит универсальный характер – она может применяться при разработке не только парадигм экономики, но и парадигм менеджмента, социологии, психологии, механики, математики и других.

Перечень ссылок:

- 1.Бабайлов, В.К. Новая парадигма экономики / В. Бабайлов // Новый колегіум. – 2015. – № 1. – С.53-57.
- 2.Бабайлов, В.К. Эволюция парадигм экономики / В. Бабайлов // Проблеми і перспективи розвитку підприємництва: Збірник наукових праць харківського національного автомобільно-дорожнього університету. – №2(7), том 1 - 2014. – Харків: ХНАДУ, 2014 – С. 5-8.
- 3.Бабайлов, В.К. Формирование научного понятия на основе методик «2С70» / В. Бабайлов // Бизнес-Информ. - 2005. - №9-10. – с.112-113.
- 4.Бабайлов, В.К. Теория метода: монография / В.К. Бабайлов. – Харків: ХНАДУ, 2011. – 232 с.
- 5.Бабайлов, В.К. Обзор литературных источников как метод эксперимента / В. Бабайлов, А. Баленко, А. Хмелевская // Бизнес-Информ. – 2006. №3. – С.103-104.
- 6.Бабайлов, В.К. Анализ и синтез / В. Бабайлов // Бизнес-Информ. . – 2012. - №4 . – С. 16-17.
- 7.Бабайлов, В.К. Методология – наука будущего. Наука, техника и технология в постиндустриальном обществе: Сборник научных статей / под общей ред. д-ра философских наук, проф. А.К. Чаплыгина. – Харьков: «Міськдрук», 2013. – С. 157-162.
- 8.Бабайлов, В.К. Актуальные проблемы методологии: современная классификация методик / В. Бабайлов // Новый колегіум. – 2014. – № 1. – С.60-64.
- 9.Философия. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://philosophica.ru>

Стаття надійшла: 22.10.2015 р.

Рецензент: д.е.н., проф. Дмитрієв І.А.

УДК 330.341.1

JEL Classification:: O33

ОБҐРУНТУВАННЯ ДОЦІЛЬНОСТІ СТРАТЕГІЧНОЇ СПРЯМОВАНOSTІ ДЕРЖАВИ НА ІННОВАЦІЙНИЙ ВЕКТОР РОЗВИТКУ

Деділова Т.В., к.е.н., доцент

Шершенюк О.М., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Анотація. Статтю присвячено питанням обґрунтування доцільності стратегічної спрямованості держави на інноваційний вектор розвитку. В роботі проведено аналіз існуючих в Україні урядових стратегій і програм інноваційного розвитку держави, на основі чого було встановлено відповідність запропонованих в таких документах пріоритетних напрямів цілям та напрямам державної політики України в інноваційній, науковій і науково-технічній діяльності в цілому. Доведено, що значущість інноваційної складової в національній довгостроковій Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020» значно занижено, в наслідок чого в переліку основних реформ за «вектором розвитку» не наводяться конкретні напрями стосовно руху вперед вітчизняної інноваційної сфери. Дослідження показало, що фокусування ресурсів і зусиль на стратегічних пріоритетах інноваційного розвитку, які діяли протягом останніх років, не відбувається, що в цілому суперечить принципам стратегічного менеджменту щодо реалізації процесу стратегічного управління в довгостроковому періоді. Структуру взаємозв'язків стратегічних заходів щодо забезпечення моделі інноваційного розвитку держави з урахуванням провідного закордонного досвіду та у поєднанні зі Стратегією сталого розвитку «Україна – 2020» було представлено у вигляді графічної схеми, за допомогою якої опосередковується уявлення щодо комплексного поєднання завдань економічної, політичної, соціальної, інституціональної сфер держави з її інноваційною сферою. В роботі наголошено, що обґрунтування концепції державної інноваційної політики повинно відбуватися на засадах методології стратегічного менеджменту та з урахуванням основних напрямів реформ а межах вектору розвитку, вектору безпеки, вектору гордості, вектору відповідальності.

Ключові слова. інноваційний розвиток, держава, вектор, напрями, стратегія, інноваційна стратегія

GROUNDING OF THE RATIONALE OF THE STATE STRATEGIC DIRECTION ON INNOVATIVE VECTOR OF DEVELOPMENT

Tetyana Dedilova, PhD in Economics, Associate Professor
Olena Shershenyuk, PhD in Economics, Associate Professor
Kharkiv National Automobile and Highway University

Summary. *The article is devoted to the ground of state strategic focus expediency on development innovative vector. This paper analyzes government policies and programs of innovation development of the country existing in Ukraine, which became the base of conformity of the priority directions to the goals and ways being described in the documents of Ukrainian state policy in innovation, scientific and technical activities in general. It is proved that the significance of innovative component in the national long-term strategy for sustainable development "Ukraine - 2020" was understated significantly. As a result it is not given specific directions regarding forward national innovation sphere in the list of major reforms for the "vector of development". The study was found that focus of resources and efforts on the strategic priorities of innovation development operated in recent years does not work. And this contraries to the principles of strategic management for the implementation of the strategic management in the long term in general. The strategic relationships structure providing innovation state development model which is based on leading international experience and in conjunction with the Strategy of Sustainable Development "Ukraine - 2020" was presented as a graphical scheme which mediated idea of the tasks of integrating the economic, political, social, institutional areas of the state with its innovative sphere. The paper was underlined that the grounding of the rationale of the state innovation policy concept should be based on the methodology of strategic management and with the reform main areas and with the development vector, the security vector, the pride vector, the responsibility vector.*

Keywords: *innovative development, state, vector, directions, strategy, innovation strategy*

Постановка проблеми. Забезпечення повноцінного інноваційного розвитку України в контексті досягнення стратегічної мети інтеграції держави до світового суспільства та інтенсифікації участі в сучасних інформаційних потоках повинне відбуватися шляхом комплексного поєднання ефективної державної інноваційної політики та ринкових методів управління за умов реалізації чіткого плану дій в сфері активізації інноваційної активності українських підприємств, нарощування кількісного та якісного складу власного інноваційного потенціалу. На сучасному етапі актуальність структурних змін, що супроводжують якісне зростання економіки країни в цілому, зумовлено необхідністю підвищення рівня конкурентоспроможності останньої та урахуванням сучасних тенденцій розвитку науки, техніки, освіти, присутніх на світовому ринку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Розгляду означеного питання присвячено значну кількість вітчизняних наукових праць, в яких розглядаються теоретичні та практичні аспекти стратегічного управління інноваційною діяльністю на мікро- та макроекономічному рівні. Так, зокрема, роботи С.М. Ілляшенка [1, 2] присвячені дослідженню маркетингових аспектів управління інноваційним розвитком, в роботах П.Г. Перерви [3, 4] розглядаються галузеві особливості інноваційного розвитку вітчизняних підприємств. А.І. Яковлев у своїх роботах акцентує увагу на соціальних проблемах та проблемах фінансування інноваційного розвитку країни [5, 6].

Невирішені складові загальної проблеми. Однак, не зважаючи на чисельність робіт українських вчених в означеній галузі, реалізація процесу стратегічного розвитку в державі майже не супроводжується якісними та кількісними змінами, які б суттєвим чином впливали на формування стійкого іміджу України як країни-лідера в інноваційній сфері.

Мета статті. Метою статті є визначення основних напрямів розвитку України в контексті порівняльного аналізу інноваційних аспектів розвитку закордонних держав та встановлення на цій основі взаємозв'язків між стратегічними заходами щодо забезпечення моделі вітчизняного інноваційного розвитку.

Основний матеріал дослідження. Застосування сучасних інструментів та методів теорії стратегічного менеджменту дозволяє підвищити ефективність управління інноваційними процесами як на макро-, так і на мікроекономічному рівнях з урахуванням специфічних особливостей функціонування соціально-економічної сфери кожної окремої держави й при належній фінансовій підтримці інноваційного бізнесу. Адаптація таких інструментів та методів до ринкових умов, що склалися на території України за останні роки, потребує їх детального обґрунтування та вибору на цій основі тих з них, які є найбільш гнучкими до мінливого політичного, економічного та фінансового середовища країни.

Запорукою їх успішного застосування може стати виділення пріоритетів у сфері державної інноваційної політики, до яких можна віднести: стимулювання інноваційної діяльності, підвищення конкурентоспроможності вітчизняного виробництва, підтримку фундаментальних наукових досліджень, розвиток системи освіти тощо [7].

Першочерговим завданням розбудови вітчизняної інноваційної сфери є визначення системи пріоритетів, націлених на інноваційну реструктуризацію національної економіки, яка б зобов'язувала органи законодавчої та виконавчої влади України всіх рівнів створювати режим найбільшого сприяння виконанню робіт, спрямованих на реалізацію цих пріоритетів.

Аналіз чинної в Україні законодавчої бази в сфері інноваційної діяльності дозволив систематизувати такі основні інноваційні напрями розвитку країни, закріплені на офіційному рівні за останні роки (табл. 1).

Таблиця 1 – Пріоритетні напрями інноваційного розвитку України (складено за результатами дослідження авторів)

№	Джерело	Напрямок
1	Закон України «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки» [8]	Стаття 3. Пріоритетні напрями розвитку науки і техніки на період до 2020 року: – фундаментальні наукові дослідження з найбільш важливих проблем розвитку науково-технічного, соціально-економічного, суспільно-політичного, людського потенціалу для забезпечення конкурентоспроможності України у світі та її сталого розвитку; – раціональне природокористування.
2	Закон України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні» [9]	Стаття 4. Стратегічні пріоритетні напрями інноваційної діяльності на 2011-2021 роки: – освоєння нових технологій транспортування енергії, впровадження енергоефективних, ресурсозберігаючих технологій, освоєння альтернативних джерел енергії; – широке застосування технологій більш чистого виробництва та охорони навколишнього природного середовища; – освоєння нових технологій високотехнологічного розвитку транспортної системи, ракетно-космічної галузі, авіа- і суднобудування, озброєння та військової техніки.
3	Закон України «Про наукову і науково-технічну діяльність» [10]	Розділ V. Форми і методи державного регулювання та управління у науковій і науково-технічній діяльності. Стаття 31. Цілі та напрями державної політики в науковій і науково-технічній діяльності: – примноження національного багатства на основі використання наукових та науково-технічних досягнень; – створення умов для досягнення високого рівня життя кожного громадянина, його фізичного, духовного та інтелектуального розвитку через використання сучасних досягнень науки і техніки; – зміцнення національної безпеки на основі використання наукових та науково-технічних досягнень; – забезпечення вільного розвитку наукової та науково-технічної творчості.
4	Закон України «Про інноваційну діяльність» [11]	Стаття 3. Основними принципами державної інноваційної політики є: – орієнтація на інноваційний шлях розвитку економіки України; – створення умов для збереження, розвитку і використання вітчизняного науково-технічного та інноваційного потенціалу; – забезпечення взаємодії науки, освіти, виробництва, фінансово-кредитної сфери у розвитку інноваційної діяльності; – ефективне використання ринкових механізмів для сприяння інноваційній діяльності, підтримка підприємництва у науково-виробничій сфері; – здійснення заходів на підтримку міжнародної науково-технологічної кооперації, трансферу технологій, захисту вітчизняної продукції на внутрішньому ринку та її просування на зовнішній ринок.

№	Джерело	Напрямок
5	Стратегія економічного та соціального розвитку України «Шляхом європейської інтеграції» на 2004-2015 роки [12]	Пункт 2.2 Стратегічні пріоритети на 2004-2015 рр: <ul style="list-style-type: none"> – утвердження інноваційної моделі розвитку; – інтеграція освіти, науки та виробництва, об'єднання промислового, банківського та торгівельного капіталу в потужні структури, здатні продукувати високотехнологічні, конкурентоспроможні товари та послуги.
6	Стратегія інноваційного розвитку України на 2010-2020 роки в умовах глобалізаційних викликів [13]	Головна мета Стратегії має конкретне кількісне визначення: забезпечити в зазначений термін (до 2020 року) підвищення впливу інновацій на економічне зростання України в 1,5-2 рази у порівнянні з 2010 роком. Основними передумовами успішного досягнення визначеної Стратегією мети є: <ul style="list-style-type: none"> – зміна концептуальних засад, що визначають в теперішній час роль і практичні функції держави в ринковій економіці; – структурна перебудова економіки, в першу чергу промисловості; – подолання кризової економічної нерівності населення; – відновлення довіри населення до держави і влади.
7	Постанова КМ «Про затвердження Державної програми розвитку внутрішнього виробництва» [14]	Економічна політика: <ul style="list-style-type: none"> – поживлення внутрішнього ринку шляхом збільшення пропонування вітчизняних товарів; – орієнтації зовнішньоекономічної політики на захист вітчизняного товаровиробника; – створення нових виробництв; – розвиток інвестиційно-інноваційних процесів; – збереження і розвиток науково-технічного потенціалу; – впровадження ефективних технологій; – підвищення енергоефективності економіки.
8	Розпорядження КМУ «Про затвердження плану заходів з реалізації Концепції реформування державної політики в інноваційній сфері на 2015-2019 роки» [15]	Завдання Концепції: <ul style="list-style-type: none"> – реформування системи державного замовлення на виконання НДДКР; – створення сприятливих умов для активізації інноваційної діяльності, впровадження інновацій, функціонування інноваційної інфраструктури; – впровадження результатів наукових досліджень, винаходів та технологій, забезпечення реалізації прав на об'єкти інтелектуальної власності; – формування інноваційної культури.

Доречним зосередитися на деяких принципових питаннях державної політики управління вітчизняними інноваційними процесами, що набули особливого значення у період становлення України як незалежної держави. З аналізу інформації, наведеної в табл. 1, можна зробити висновок про відповідність запропонованих в таких документах пріоритетних напрямів цілям та напрямам державної політики України в інноваційній, науковій і науково-технічній діяльності в цілому. Виходячи з цього, Україна повинна впроваджувати власну інноваційну політику, яка б органічно доповнювала розроблену на міждержавному рівні стратегію розвитку єдиного інноваційного простору за допомогою ефективних інституціональних, фінансово-кредитних та пільгових механізмів.

Огляд національних стратегій закордонних держав (табл. 2) зазначив, що значущість інноваційної складової в національній довгостроковій Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020» [17] (надалі – Стратегія) значно занижено.

Таблиця 2 – Огляд національних стратегій закордонних держав (розроблено авторами за результатами [16])

Країна	Офіційна назва документа	Часовий горизонт реалізації стратегії	Розробники	Стратегічні пріоритети інноваційної спрямованості
Абу Дабі	Економічне бачення 2030	2009-2030	Генеральний секретаріат Виконавчої ради	Стійка економіка, заснована на знаннях Високоякісна освіта, охорона здоров'я та інфраструктура
Європейський союз	Європа 2020	2010-2020	Європейська комісія	Розвивати економіку, засновану на знаннях та інноваціях
Канада	Канада, яку ми хочемо в 2020 році	2012-2020	Аналітичний центр «Канада 2020»	Збільшення продуктивності і стимулювання інновацій
Китай	Китай 2030	2010-2030	Міністерство фінансів КНР, Світовий банк	Прискорення темпів впровадження інновацій та створення відкритої інноваційної системи
Латвія	Стратегія стійкого розвитку до 2030 року	2010-2030	Міністерство регіонального розвитку та місцевого самоврядування	Інноваційна та еко-ефективна економіка: стати одним з лідерів в ЄС у частині інноваційних та експортоорієнтованих підприємств Інноваційний уряд та участь громадськості: створити ефективну систему держуправління, здатну не тільки швидко реагувати на зміни, а й передбачати їх і здійснювати їх
Малайзія	Бачення 2020	1991-2020	Департамент Прем'єр-міністра	Створення інноваційно мислячого суспільства
Пакистан	Пакистан в XXI столітті – Бачення 2030	2006-2030	Комісія з планування, Уряд Пакистану	Свобода підприємництва та інновацій Генерація знань і освоєння нових технологій
Росія	Концепція довгострокового соціально-економічного розвитку Російської Федерації «Стратегія 2020»	2008-2020	Міністерство економічного розвитку	Економіка лідерства и інновацій
Узбекистан	Узбекистан, спрямований в XXI століття	2000-2020	Апарат Президента Республіки Узбекистан	Модернізація та технічне переоснащення виробництва
Україна	Стратегія сталого розвитку «Україна – 2020»	2015-2020	Адміністрація Президента України	Україна має стати державою з сильною економікою та з передовими інноваціями.
ПАР	Національний план розвитку – Бачення 2030	2011-2030	Національна комісія з планування	Підвищення якості освіти, підготовки кадрів та інновацій
Ямайка	Бачення 2030	2009-2030	Інститут планування Ямайки, Офіс прем'єр-міністра	Інтегрування науки і технологій у всі сфери економіки, формування національної інноваційної системи
Японія	Бачення Японії 2050: Принципи стратегічної політики в сфері науки і технологій до 2020 року	2006-2020	Рада з науки Японії	Розвиток систем інформаційно-комунікаційних технологій

Досягнення мети затвердженої на сьогодні національної Стратегії, а саме впровадження в Україні європейських стандартів життя та вихід України на провідні позиції у світі, передбачає визначення чотирьох векторів: вектору розвитку; вектору безпеки; вектору відповідальності; вектору гордості. При цьому інноваційна складова розвитку повинна реалізуватися в першому векторі (власне векторі розвитку), спрямованому на забезпечення сталого розвитку держави, проведення структурних реформ та, як наслідок, підвищення стандартів життя.

В Стратегії зазначається, що «...Україна має стати державою з сильною економікою та з передовими інноваціями. Для цього, передусім, необхідно відновити макроекономічну стабільність, забезпечити стійке зростання економіки екологічно невиснажливим способом, створити сприятливі умови для ведення господарської діяльності та прозору податкову систему» [17].

На жаль, доводиться констатувати той факт, що в переліку основних реформ за даним вектором не наводяться конкретні напрями стосовно руху вперед вітчизняної інноваційної сфери. Згадування про «передові інновації» є по-суті єдиним посиланням на необхідність інноваційної трансформації українського суспільства. Таким чином, фокусування ресурсів і зусиль на стратегічних пріоритетах інноваційного розвитку, які діяли протягом останніх років (табл. 1) не відбувається, що в цілому суперечить принципам стратегічного менеджменту щодо реалізації процесу стратегічного управління в довгостроковому періоді.

В загальному вигляді ієрархічну схему взаємозв'язків стратегічних заходів щодо забезпечення моделі інноваційного розвитку держави з урахуванням провідного закордонного досвіду та у поєднанні зі Стратегією сталого розвитку «Україна – 2020» можна предстати у вигляді рис. 1.

Наведену схему було розроблено з урахуванням переліку соціально-економічних проблеми, зазначених в Стратегії відповідно до передумов перспективного розвитку економіки і суспільства України. Процес реалізації Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020» передбачає впровадження реформ

за десятьма основними напрямками, що знайшли своє відображення в Концепції реформування державної політики в інноваційній сфері на 2015-2019 роки. В свою чергу, Державну програму розвитку внутрішнього виробництва спрямовано на диверсифікацію та модернізацію внутрішнього виробництва, більш ефективного використання діючих виробничих потужностей та підвищення їх технологічного рівня, суттєве покращення регуляторного середовища для ведення бізнесу, впровадження механізму стимулювання ресурсозбереження та інноваційного розвитку, спрямування інвестиційних ресурсів держави на впровадження нових зразків ресурсозберігаючої та енергоефективної техніки і технологій, організації сучасної підготовки кадрів та стимулювання залучення до цих процесів приватного капіталу [14].

Висновки. Таким чином, на мікроекономічному рівні досягнення українськими підприємствами стратегічної мети діяльності щодо підвищення рівня конкурентоспроможності на засадах ефективного та раціонального використання їх стратегічних ресурсів можливе за умови опанування ними новітніх інноваційних технологій в межах реалізації системної стратегії інноваційного розвитку країни. Підвищення інноваційної активності українських підприємств в цілому дозволить підтримати на певному рівні вже існуючі та розробити нові конкурентні переваги держави на світовому ринку, які в стратегічному періоді забезпечать їй стійкий розвиток. Досягнення якісних та кількісних індикаторів такого розвитку за векторами розвитку, безпеки, відповідальності та гордості повинно реалізовуватися за чітко сформованим планом дій щодо реформування державної політики в інноваційній сфері у поєднанні з ринковими методами управління та на підґрунті методології стратегічного управління.

Комплексне поєднання економічних, політичних, гуманітарних, соціально-психологічних складових державної стратегії розвитку із застосуванням сучасних методичних підходів щодо прогнозування та встановлення пріоритетних і економічних напрямків інноваційної діяльності здатне забезпечити стає соціальне і економічне становлення України на шлях формування принципово нової дієздатної конкурентоспроможної національної системи за принципом самовідтворення.

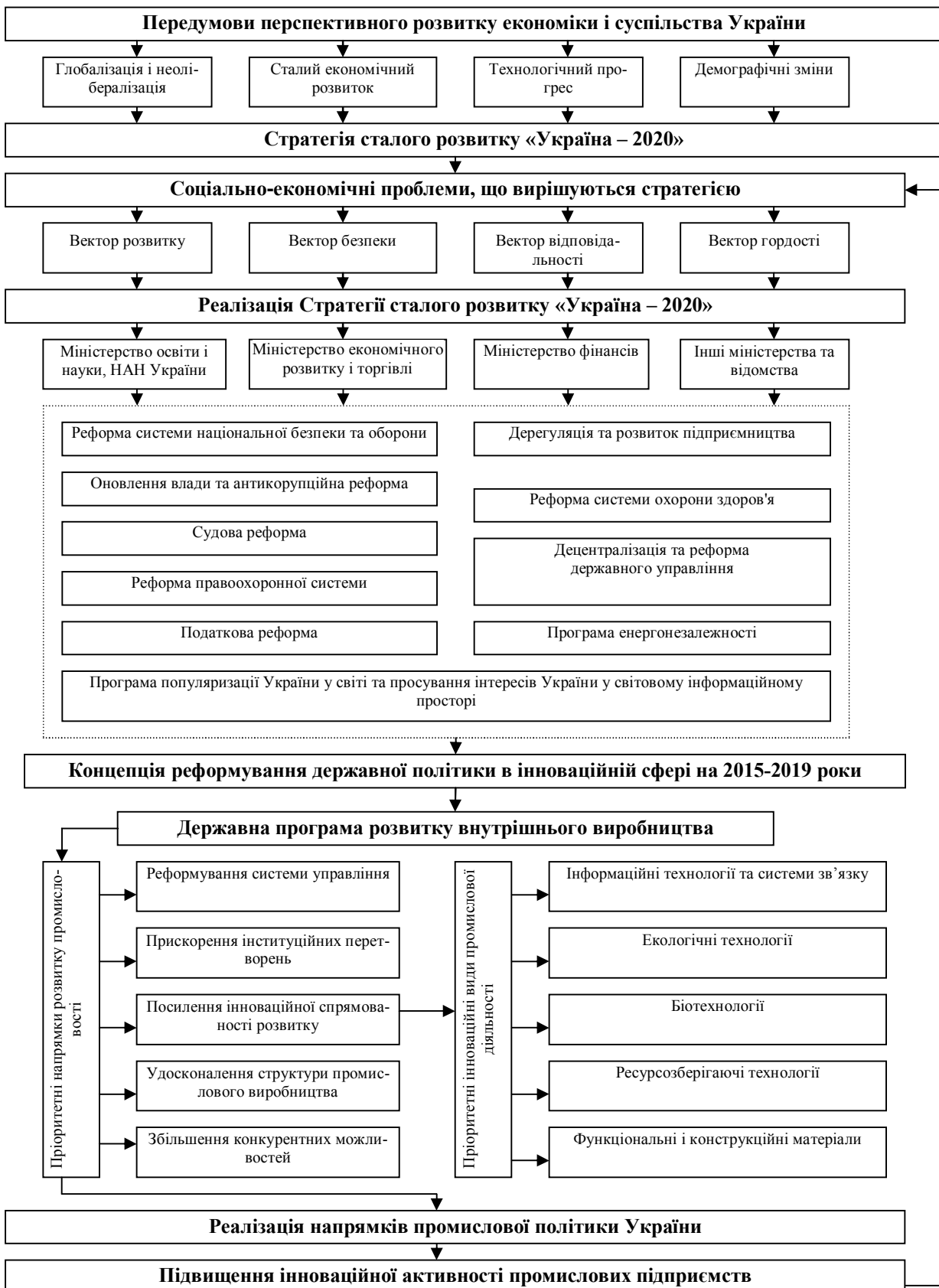

Рисунок 1 – Схема взаємозв'язків стратегічних заходів щодо забезпечення моделі інноваційного розвитку України

**розроблено за результатами дослідження авторів*

Перелік посилань:

1. *Маркетингові аспекти управління інноваційним розвитком: монографія / за ред. д.е.н., професора С.М. Ілляшенка.* – Суми: ТОВ «Друкарський дім «Папірус», 2014. – 480 с.
2. *Інновації і маркетинг – рушійні сили економічного розвитку: монографія / за ред. д.е.н., професора С.М. Ілляшенка.* – Суми: ТОВ «Друкарський дім «Папірус», 2012. – 536 с.
3. *Перерва П.Г. Маркетингові підходи до визначення вартості та ризику інвестицій і інновацій на підприємствах електроенергетики / Перерва П.Г., О.П. Косенко, Міщенко В.А. // Вісник Національного технічного університету «ХПІ». Серія: Технічний прогрес та ефективність виробництва.* – Харків: НТУ «ХПІ». – 2012. – №51(957). – С. 15-22.
4. *Экономическая оценка инновационного потенциала: монограф. / [Перерва П.Г., Косенко А.П., Коциски Д. та ін.].* – Мишкольц, 2010. – 163 с.
5. *Яковлев А. Визначення соціально-економічної ефективності робочої сили в умовах інноваційного розвитку / А. Яковлев, М. Черненко // Науковий журнал «Економіка України». – 2012. – №4. – С. 16-23.*
6. *Yakovlev A. Reserves for financing the innovation-based development of the State / Anatoliy Yakovlev // World forum for sustainable society, 15th International conference “Social Sustainability through Competitiveness with Qualitative Grows”, 12-13 October 2012. – Sofia, Bulgaria. – P. 20-23.*
7. *Деділова Т.В. Стратегічне управління інноваційною діяльністю промислових підприємств України : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : спец. 08.02.02 «Економіка та управління науково-технічним прогресом» / Т.В. Деділова.* – Х.: НТУ «ХПІ», 2006. – 20 с.
8. *Закон України «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки» №2623-III від 11 липня 2001 року (із останніми змінами, внесеними згідно із Законом № 2519-VI від 09.09.2010, ВВР, 2011. № 4, ст. 23) [Електронний ресурс] / Матеріали офіційного сайту «Законодавство України». – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2519-17>*
9. *Закон України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні» № 3715-VI від 8 вересня 2011 року (із змінами, внесеними згідно із Законом № 5460-VI (5460-17) від 16.10.2012, ВВР, 2014, № 2-3, ст.41)) [Електронний ресурс] / Матеріали офіційного сайту «Законодавство України». – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/3715-17>*
10. *Закон України «Про наукову і науково-технічну діяльність» № 1977-XII від 13 грудня 1991 року (із останніми змінами, внесеними згідно із Законом № 340-VIII від 21.04.2015, ВВР, 2015, № 28, ст.239) [Електронний ресурс] / Матеріали офіційного сайту «Законодавство України». – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1977-12>*
11. *Закон України «Про інноваційну діяльність» № 40-IV від 4 липня 2002 року (із останніми змінами, внесеними згідно із Законом № 5460-VI (5460-17) від 16.10.2012, ВВР, 2014, № 2-3, ст.41) [Електронний ресурс] / Матеріали офіційного сайту «Законодавство України». – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/40-15>*
12. *Стратегія економічного і соціального розвитку України (2004-2015 роки) «Шляхом Європейської інтеграції» / [Авт. кол.: А.С. Гальчинський, В.М. Геєць та ін.]; Нац. ін-т стратег. дослідж., Ін-т екон. прогнозування НАН України, М-во економіки та з питань європ. інтеграції України. – К.: ІВЦ Держкомстату України, 2004. – 446 с.*
13. *Стратегія інноваційного розвитку України на 2010–2020 роки в умовах глобалізаційних викликів / Авт. упоряд.: Г.О. Андросчук, І.Б. Жилієв, Б.Г. Чижевський, М.М. Шевченко. – К: парламентське вид-во, 2009. – 632 с.*
14. *Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Державної програми розвитку внутрішнього виробництва» № 1130 від 12 вересня 2011 р. (із останніми змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 1107 від 28.11.2012) [Електронний ресурс] / Матеріали офіційного сайту «Законодавство України». – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1130-2011-%D0%BF>*
15. *Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про затвердження плану заходів з реалізації Концепції реформування державної політики в інноваційній сфері на 2015-2019 роки» № 575-р від 4 червня 2015 року [Електронний ресурс] / Матеріали офіційного сайту «Законодавство України». – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/575-2015-p>*
16. *Заглядывая за горизонт. Концепции и опыт формулирования национальных стратегий / Центр экономических исследований [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.cn.undp.org/content/dam/azerbaijan/docs/Governance/AZ_Primer_Russian.pdf*
17. *Стратегія сталого розвитку «Україна – 2020» схвалена Указом Президента України № 5/2015 від 12 січня 2015 року [Електронний ресурс] / Матеріали офіційного сайту «Законодавство України». – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/5/2015#n10>*

Стаття надійшла: 25.09.2015 р.

Рецензент: д.е.н., доц. Горювий Д.А.